

PRETENȚIA argumentului ultim

Ceilalți ucenici i-au zis deci: „Am văzut pe Domnul!” Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”

Ioan 20:25

Învățăturile lui Isus erau extraordinare dar nu suficiente pentru a-l convinge pe Toma definitiv de divinitatea Lui. Minunile, viața fără păcat, fără greșeli, fără ezitări, fără răzgândiri, bunătatea absolută, dreptatea, caracterul perfect; toate acestea, deși l-au fascinat pe Toma, nu au putut șterge din inima lui pretenția argumentului ultim. Dacă este Dumnezeu cu adevărat, atunci o eventuală înviere ar fi argumentul ultim care să îl convingă deplin pe Toma. Ceilalți ucenici spun că e viu, dacă e adevărat atunci El este răspunsul. Dacă e viu, e Dumnezeu. Dacă e Dumnezeu, e Domnul meu. Un om mai bun decât toți dar doar un om, nu poate rezolva problema vieții mele. Dacă Isus e doar un om, atunci e mort, nu poate birui moartea. Dar dacă e adevărat că este viu, acest argument ultim ar face din credința și mărturia mea ceva complet.

Argumentul ultim a fost oferit de Isus.

A înviat! Este viu pentru ucenici, este viu și pentru noi. El este viu, deci este Dumnezeu. Păcatele, problemele, veșnicia își găsesc rezolvarea în Dumnezeul veșnic viu, în Isus Cristos.

Pentru noi, singurul argument care ne lipsește este întâlnirea fizică cu El. Problema recunoașterii Sale ca Domn și Dumnezeu este mai degrabă una de acceptare, decât de credință. Avem prea multe dovezi că Isus e viu, ca să mai rămânem în mod justificat necredincioși. Strigă-L și vezi dacă îți răspunde, cere-I și vezi dacă îți va răspunde, imploră-I iertarea și vezi dacă o vei primi. Este Cel viu, Domnul și Dumnezeul de care ți-ai legat viața și veșnicia? Doar în El am garanția vieții pentru că doar El a dovedit că e stăpânul ei. Domnul meu și Dumnezeul meu!

Nicu Lăcătuș

ANUNȚURI

Luni - ora 18 Ședință de comitet
Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Vineri - ora 17 Clubul Awana
Sâmbătă - ora 18 Întâlnirea de tineret
Duminică - ora 10 și 17 Servicii de închinare

DIN CUPRINS:

pag. 2 **„Credința este... o puternică încredințare în lucrurile care ...”**

pag. 3 **Scutul credinței**

pag. 4 **Pretenția argumentului ultim**

An XI, nr. 489 din 11 aprilie 2010

JOACA DE-A ÎNVIEREA

pastor Daniel Chereji

*„Și să-L cunosc pe El și
puterea învierii Lui...”*

(Filipeni 3:10)

Jocul de-a învierea durează pentru cei mai mulți cam o săptămână. După aceea, asemenea unor copii plictisiți să se mai joace cu aceeași jucărie, se întoarce fiecare la „mormântul” lui, unde pentru încă un an de zile își „îngroapă” timpul, bucuria, credința, entuziasmul și pasiunea după Dumnezeu.

După euforia zilelor de sărbătoare, oamenii se întorc impasibili la preocupările de dinainte, la patimile și pasiunile lor, nestingheriți deloc de mesajul provocator al învierii și uitând mult prea repede ecurile sfintelor evenimente.

Tentativele fariseice și sloganurile găunoase care îndemneau fals să fim mai buni în preajma sărbătorilor sunt lăsate în urmă de o conștiință amorțită cu gândul că oricum norma de bunătate pentru încă un an a fost realizată.

Cei care înțeleg însă mesajul învierii știu că aceasta nu este o joacă.

Adică odată ce l-ai întâlnit prin credință pe Isus Cristos cel înviat, nu mai ești la fel și nici nu te poți întoarce la felul de viață pe care l-ai avut înainte. [Continuare pag. 2](#)

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

După ce Cristos S-a arătat ucenicilor, odată ce pentru aceștia adevărul învierii era clar, nu și-au spus niciunul : „slavă Domnului că Isus este în viață, acum că toate sunt în ordine, haideți să mergem acasă”. Dimpotrivă, au lăsat viața de până atunci în urmă și și-au dedicat tot restul vieții răspândirii mesajului învierii.

Odată întâlniți cu Cristosul înviat nu mai putem fi aceeași. Dacă am înviat împreună cu El, învierea ne-a transformat în asemănare cu El și am căpătat puterea de a trăi o viață ca și a Lui.

Astfel de oameni scapă de mirosul

morții fiind însoțiți de o mireasmă sfântă de la viață spre viață.

Oamenii atinși de înviere s-au săturat de căutările nefolositoare ale unor fericiri efemere și au făcut ca scopul principal al vieții lor să fie cunoașterea continuă a lui Cristos și experimentarea puterii învierii Lui.

Acei oameni au lăsat în urmă viața veche înțelegând că pot avea parte de trăirea unei vieți noi împreună cu Cristosul înviat. Când întâlnim astfel de oameni putem ști cu siguranță că ei nu se mai joacă de-a învierea, ei o experimentează.

Continuare din pag. 1

„Credința este...o puternică încredințare în lucrurile care nu se văd”

Credința nu este ceva ce sper eu. Credința este încrederea bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. („Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fii mântuit.” (Romani 10:9)

Ea nu este o încredere în ceea ce spun ziarele, televiziunea, sau un oarecare om, ci credința este o parte integrantă a vieții creștine încât poate fi redusă în ultimă instanță la o definiție foarte practică: Este o încredere în Cuvântul lui Dumnezeu și acționarea în baza lui (Dar va zice cineva „Tu ai credința și eu am faptele” „Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele” Iacov 2:8), indiferent de ceea ce simt („Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare în lucrurile care nu se văd” Evrei 11:1), pentru că Dumnezeu promite un rezultat bun.

Viața creștină poate fi trăită doar prin credință. Credincioșii veritabili se încred în Dumnezeu și practică o încredere activă în El. Când ochii tăi sunt ațintiți spre Isus, poți să-ți pui speranța în El. Credința ta admite bucuria că Dumnezeu este Acela în care te poți încrede. Nu este altă cale.

Lupu Amalia

pastor Carey Hedgpeth

„Ce fel de mântuire stranie?”

Nu te lăuda cu mântuirea ta dacă nu poți dovedi lucrarea Duhului Sfânt în viața ta. C.H. SPURGEON spunea: “Mântuirea ar fi o chestiune dureros de incompletă dacă nu ar avea de-a face cu statutul nostrum căzut. Justificarea fără sanctificare, nu înseamnă mântuire deloc; păcătosul va muri în păcatul lui. Ce mântuire stranie e aceea care nu te cheamă la sfințire? Ce mântuire stranie e aceea care îl lasă pe păcătos fără dorința de a se întoarce de pe drumul lumii și să-L caute pe Dumnezeu din toată inima? Ce mântuire stranie e aceea care îl lasă pe păcătos să se răzvrătească împotriva domniei lui Isus Cristos?”

Ascultă iubit prieten, atunci când un păcătos convins se pocăiește de păcatele sale și îl acceptă pe Isus Cristos ca Domn și Mântuitor, o schimbare foarte revoluționară are loc în inima și în mintea sa; acel om este înviat din morți și făcut o nouă creație. Viața este schimbată complet. Isus devine Cel Înălțat și stăpânește peste viața ta, în toate domeniile. Toate acestea pentru slava Lui și pentru bucuria și pacea noastră. Vă rog să citiți Matei 7:20-23; Luca 6:46; Evrei 5:9. Vă iubesc pe toți, mă rog pentru voi și sper că și voi vă rușați pentru mine.

De-a lungul timpului, nenumărate bătălii au arătat că victoria nu se obține neapărat cu o armată numeroasă, cât, mai degrabă, cu o armată bine echipată și organizată, devotată conducătorului. Orice suveran este direct interesat ca soldații săi să aibă la dispoziție cele mai noi și mai puternice arme.

SCUTUL CREDINȚEI

Dumnezeu, Regele nostru ne-a adunat sub steagul Său, ne-a echipat și ne-a trimis în luptă, și, să nu uităm, ne vrea biruitori! Pentru asta, ne-a dat o armătură completă și puternică, adecvată luptelor pe care le vom purta („împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății”).

Una dintre cele mai importante piese din arsenalul ostașului era scutul, folosit în apărare, mai ales împotriva atacului cu săgeți, și care nu de puține ori îi salva viața. Și pentru că Dumnezeu a cunoscut mai dinainte potrivnicul nostru și modul lui viclean de a ataca, ne-a pregătit o armă pe măsura. Tolba diavolului este plină cu ispite, pe care le țintește neîncetat; încercând să învenineze inimile noastre, să ne umple de amărăciune. El caută prada aleasă și ar avea mare bucurie să ne doboare, sau măcar să ne rănească, pentru că astfel ne-ar face nefolositori în marea bătălie la care am fost chemați. Se știe că vindecarea cere timp. De aceea să ținem mereu scutul ridicat, să cerem ajutorul Domnului și vom avea biruință; săgețile se vor stinge, vor deveni inofensive, iar vrășmașul va fugi de la noi (Iacov 4:7). Și încă ceva: cine nu folosește echipamentul, suporta consecințele pe câmpul de luptă.

Împăratul a plătit scump pentru ca tu să ajungi în armata Sa și pentru a-ți dărui

armele. Așadar, dă-le cinstea cuvenită; poartă-le mereu, cu responsabilitate. Ori-când ai putea fi verificat. Pentru că “nimeni nu cunoaște nici ziua, nici ceasul”, fii gata întotdeauna pentru inspecție (“Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credința pe pământ?” - Luca 18:8)

Nu uita: nu ai arme de paradă, ci arme puternice, arme reale pe care trebuie să le folosești. Nu doar pentru că strălucesc frumos duminica și în zilele de sărbătoare (aici, apropo, o armă folosită des nu izbește ochii prin strălucire, ci, dimpotrivă, poartă urmele bătăliei, nu arată ca de pus la expoziție și războinicul n-o vinde la muzeu), ci mereu, pentru ca nu cumva vreun atac să te găsească descoperit și să fii lovit în plin. Diavolul e un vânător iscusit și știe să folosească orice prilej. Dacă ne atacă înarmați fiind cu atât mai mare răvnă va avea atunci când nu vom putea să ne împotrivim. Să nu carecumva să ne înșelăm crezând că tatăl minciunii luptă cu onoare. Cred că are oroare de așa ceva, că, dealtfel, pentru orice este drept și bun.

Biblia spune că scutul este esențial în luptă: „și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră” (1 Ioan 5:4). La aceasta am fost chemați: „Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine” (Romani 12:21) și „îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). Domnul să fie cu noi!

Vlad Nechita